

ת"פ (חדרה) 73704-09-24 - מדינת ישראל נ' עואד ח'ליליה (עציר)

ת"פ (חדרה) 73704-09-24 - מדינת ישראל ע"י נ' עואד ח'ליליה ע"שלום חדרה

ת"פ (חדרה) 73704-09-24

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד דין כהן

נגד

עואד ח'ליליה (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד מייס בווארת

בית משפט השלום בחדרה

[06.02.2025]

כבוד השופט אלכס אחרט

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וזאת כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 18/12/24.

בהתאם לכתב האישום ולאור הודאתו, הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

א. כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) + 12(4) לחוק הכניסה לישראל.

ב. המסיע ברכב תושב זר השוהה שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל.

ג. נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10א(א) לפקודת התעבורה.

ד. נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף - עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי.

בהתאם לעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם תושב ג'נין, אינו מרשה להיכנס לישראל או לשהות בה כדין. חרף זאת

הנאשם נכנס שלטח מדינת ישראל ללא אשרה ושהה בשטח המדינה 22 ימים עובר לתאריך 25/9/24.

במועד הרלוונטי לכתב האישום היו מחמד מצארווה ת"ז 913215703 ובלאל כחיל ת"ז 948301676 תושבי יהודה

ושומרון ועל כן שהייתם בישראל הייתה טעונה היתר כדין (להלן: "השוהים הבלתי חוקיים").

בתאריך 25/9/24 בשעה 06:40 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב מסוג סקודה, מספר ל"ז 70-164-53 (להלן:

"הרכב") מברטעה ועד לישוב מי עמי, כשהוא נוהג ללא רישיון נהיגה וביטוח, וכשהוא מסיע ברכבו את השוהים הבלתי

חוקיים.

במעשיו האמורים לעיל, שהה הנאשם במדינת ישראל בניגוד לחוק, הסיע את השהים הבלתי חוקיים, שהינם תושבים זרים וזאת בידיעה כי הם שוהים בישראל שלא כדין וללא היתר ונהג ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח רכב וכל זאת בעת שמגינת ישראל נתונה במלחמה.

טיעוני הצדדים לעונש:

ביום 9/1/25 נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעונש.

המאשימה הדגישה במסגרת טיעוניה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, והדגישה שלא רק שהנאשם נכנס לשטחי המדינה ושהה בה למשך 22 ימים שלא כדין, אלא אף נהג בהיותו בלתי מורשה לנהיגה וללא פוליסת ביטוח בת תוקף ובנסיבות אלה אף הסיע שני שוהים בלתי חוקיים וכל זאת בעת שהמגינה נתונה במלחמה. המאשימה הדגישה נסיבות ביצוע העבירות וכן את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו הנאשם ולעמדתה יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 11-30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. עמדה עונשית זו נתמכה בפסיקה. בנוסף ניתן דגש גם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות בהן העובדה כי לחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות (ת/1) ועונש מאסר שרוצה זה מכבר על ידו בגין עבירה כנגד חוק הכניסה לישראל ולא היה בו כדי להרתיע אותו והוא חזר לסורו. במצב דברים זה ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם כך שהעונש שיוטל עליו לא יפחת מ-16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. מנגד, ב"כ הנאשם, ביקש שלא להחמיר יתר על המידה עם מרשו, וזאת מבלי להקל ראש מעצם חומרת העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום. לעמדתו, הנאשם החזיק בעבר בהיתר כניסה ושהייה בישראל, עבר את המסנת הבטחונית, הוא נשוי לישראלית וגם השהים הבלתי חוקיים שנתפסו ברכבו החזיקו בעבר היתרי כניסה לקו התפר. באשר לנסיבות האישיות, נטען כי מדובר באדם צעיר נשוי ללא ילדים אשר עובר טיפולי פוריות, (הוצגו מסמכים נ/2), הוא הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו. בנוסף לאמור לעיל הודגש כי הנאשם עצור מזה 4 חודשים ועל כן התבקש בית המשפט להסתפק בתקופת מאסר זו לצד מאסר על תנאי, פסילה ופסילה על תנאי.

הנאשם ביקש לומר את דברו - הביע צער וחרטה ביחס לעבירות בהן הורשע וביקש להתחשב.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשיו העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין. לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק. בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם שכן די בכל עבירה בפני עצמה כדי ללמוד על הסיכון הגלום ופוטנציאל הנזק הממשי, וודאי כאשר חוברות עבירות אלה זו לזו. בנוסף, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי העבירות בוצעו בעיצומה של מלחמת חרבות ברזל כאשר מדינת ישראל נתונה במלחמה מול מספר חזיתות והיתרי הכניסה והשהייה שהונפקו עובר למלחמה בוטלו. הנאשם במעשיו פגע בזכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, פגע בביטחונם של אזרחי המדינה, וכן פגע בביטחונם של משתמשי הדרך עת נהג בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, ובמעשיו אף פגע בהגנה על קניינו ורכושו של הפרט, וודאי כשעסקינן במי שנוהג בהיותו בלתי מורשה לנהיגה וללא פוליסת ביטוח ברת תוקף. בפסיקה נקבע לאחרונה בתקופת המלחמה, כי אומנם הלכת אלהרוש לא בוטלה, וזאת ככל שעסקינן בעבירה כנגד חוק הכניסה לישראל, אולם מקום בו מדובר במי שביצע מספר עבירות שונות לצד כניסתו לישראל שלא כדין, ראוי שמתחם הענישה יהיה שונה מזה שנקבע בהלכת אלהרוש וכן מזה שנקבע בבתי המשפט המחוזיים כמתחם שנע בין 2-7 חודשי מאסר.

בנוסף, יש לקחת בחשבון את תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל, אשר החמיר את הענישה ביחס למי שהורשע בהלנה או העסקה של שוהים בלתי חוקיים, אומנם תיקון זה מכונן בראש ובראשונה אל עבר אזרחי המדינה אולם בהחלט ניתן לומר כי הרציונל והתכלית שלשמה החוק נחקק יפים גם לעניינו, שכן הנאשם במעשיו לא רק שנכנס לשטחי המדינה שלא כדין אלא אף בנסיבות אלה הסיע שני שוהים בלתי חוקיים וכל זאת בהיותו בלתי מורשה לנהיגה.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של נהיגה של בלתי מורשה לנהיגה, ללא עבירות נלוות, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ובמקרים מסוימים אף למעלה מכך, כלומר, מאסר בפועל למשך 12 חודשים, פסילה שבין 3 חודשים (פסילת מינימום) ועד 24 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

בפסיקה נקבע מנעד ענישה ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם כך שינוע בין 14-3 חודשי מאסר, לצד ענישה צופה פני עתיד, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

ראו למשל רע"פ 9038/15 מוחמד סרחאן נ' מ"י שם הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 3 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים, בנסיבות בהן שהה הנאשם בישראל שלא כדין, נהג ללא רישיון נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה בשטחי המדינה, הסיע אדם נוסף ברכבו, וכל זאת לצורך ביקור אשתו אזרחית המדינה שהייתה בבית החולים כאשר במסגרת החלטה זו נקבע בין היתר כי נסיבות חייו, אינן מצדיקות ביצוע עבירות פליליות שכן מדובר בעבירות המסכנות את ביטחונה של המדינה.

כך גם ראו ת"פ (שלום ב"ש) 52553-05-15 מדינת ישראל נ' ג'האד חריזאת שם דובר על נאשם אשר הורשע בגין עבירות דומות לאלה שלנאשם כבעניינו, (פרט להסעת 4 שוהים בלתי חוקיים) ונקבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר עד 10 חודשי מאסר בפועל, אשר בסופו של דבר הטיל עליו בית המשפט מאסר למשך 4 חודשים תוך הפעלת עונשי מאסר מותנים כמפורט.

כמובן שענישה זו הוטלה עובר למלחמה ותיקון 38 לחוק הכניסה לישראל.

באשר לנסיבות הכרוכות בביצוע העבירות יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם נכנס לישראל ללא היתר, שהה בשטח המדינה למשך 22 ימים, נהג בכבישי הארץ בהיותו בלתי מורשה לנהיגה וללא פוליסת ביטוח ברת תוקף והסיע 2 שוהים בלתי חוקיים.

באשר לנסיבות שאינן כרוכות בביצוע העבירות לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר, וכן כי הוא נתון במעצר מיום 25/9/24 וידוע כי ימי המעצר קשים מימי המאסר.

במצב דברים זה, באתי לכלל מסקנה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם לצד הטלת ענישה צופה פני עתיד, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וחויבו לחתום על התחייבות כספית וזאת לאור העבירות בהן הורשע, נסיבות ביצוען ועברו הפלילי.

משכך ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר יחושב מיום מעצרו לפי נתוני שב"ס.

2. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על כל עבירה כנגד חוק הכניסה לישראל ו/או על עבירה של נהיגה בזמן פסילה עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה ו/או נהיגה בידי מי שאינו מורשה כלל לנהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

3. פסילה בפועל למשך 10 חודשים, אשר תחושב מיום שחרורו של הנאשם מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה. מאחר ומדובר במי שאינו מורשה לנהיגה, הרי שהפסילה תחושב ממועד זה ללא צורך בהפקדה של רישיון הנהיגה או תצהיר ותחושב במצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת. באחריות הנאשם לוודא לאחר שחרורו קבלת אישור הפקדה מתאים.

4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 וירשע בגינה.

5. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור במשך 3 שנים וזאת לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על כל עבירה כנגד חוק הכניסה לישראל ו/או על עבירה של נהיגה בזמן פסילה עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה ו/או נהיגה בידי מי שאינו מורשה כלל לנהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ה, 06 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.